

PERIÒDICH VERMELL

== SALUT PÚBLICA ==

INTERESSOS POPULARS ==

ARTS Y LLETRAS ==

PREUS DE VENTA
 15 exemplars. . . . . Una pesseta
 Cada número. . . . . 2 quartos
 Surt a llum ab tota regularitat a lo menos una vegada
 cada setmana

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ
 6 - RONDA DE LA UNIVERSITAT - 6
 BARCELONA

PREUS DE SUSCRIPCIÓ
 Tot Espanya, portat a domicili. . . . . 5 rals trimestre
 Països de la Unió Postal. . . . . 4 rals trimestre
 Dona números extraordinaris sempre que ho semanar
 las circunstancias

LA COMISION REPUBLICANA FEDERAL Organizadora del solemne acto que ha de celebrarse en SARRIÀ para conmemorar el NOVENO ANIVERSARIO del sacrificio de los DEFENSORES DE LAS CÒRTEES CONSTITUYENTES DE LA REPÚBLICA ESPAÑOLA EN 1874, invita a todos los republicanos al expresado acto, rogándoles al efecto, que el DOMINGO, DIA 13 DEL CORRIENTE MES, A LAS 10 DE LA MAÑANA, se sirvan acudir al TEATRO DE JOVELLANOS, calle del mismo nombre, número 7, para desde allí dirigirse al cementerio de dicho pueblo.

PER LA COMISION
 R. PICH, J. SALA, R. TERSA

Com LA TRAMONTANA inserta'l cartell del certamen que la societat *Centro de Lectura* ha organisa't a Reus, nos creyem també en lo deber de insertar lo següent avis sobres l'allargament de plasso pera rebre composicions:

**CERTAMEN
 DEL CENTRO DE LECTURA**

La Junta de Gobierno de esta Sociedad, de acuerdo con el Jurado, ha tenido a bien prolongar el plazo para la admision de

composiciones, hasta el dia 31 de Enero de 1884. Se suplica a los periódicos que insertaron la convocatoria se sirvan tambien copiar este anuncio.

Reus 25 de Diciembre de 1883.

El Presidente del CENTRO DE LECTURA,
Casimiro Grau. — El Secretario, *Antonio Artés.*

L' INFERN

ESTUDIS DE CIENCIA CAPELLANESCA

(Continuació)

VI

No han sigut mes que rahons preliminars las emesas, en los dos ultims articles; pero aquestas nos han posat en disposició d' entrar de ple al fondo del assumpto.

Lo que habem dit fins ara respecte al nostre *Infern*, pot no haber tingut suficiencia forsa pera encaminar la creencia dels que no l' temen; donchs a obtenir lo que fins aquí no hem pogut alcansar van dedicadas aquestas ratllas, y si no ho logrès, si avans d' infiltrar la fe (com jo voldria), ab mas ingenuas rahons arribo a fer perdre tota la que conservi aquell que la calsi mes grossa; adverteixo que la culpa no sera pas meva, perque res vaig a posarhi de la meva cullita sino que, molt al contrari, tot vaig a segarho en lo camp espiritual de la Santa Religio que los es-

panyols tots acatem y . . . . . sino vo-

lém anar a presiri.

Consti aixis y comensém la tasca.

Ja sabrá lo heretje malvat que en lo centro de la terra existeix un foco de candencia permanent, foco que, siga dit de pas, alguns geólechs (católichs, s' entent) asseguran que va mermant insensiblement y que amenassa una extinció absoluta que ha de coincidir precisament ab la resurrecció en lo dia del judici final.

Al heretje l' assaltaran a n aquí alguns duptes fatals; ho comprench molt bé; dirá, per exemple: A n aquell calor central li deu lo planeta Mon son sosteniment, la materia terra en part sa vegetació, y li deu aixis mateix l' home son ser y sa vida. Per lo tant no pot esser creat para exercir un ofici de devastació, de mort, lo que evidentament l' está exercint de vida.

Además l' *Infern* es creat *després* de la Terra y lo tal foco ho es avants que aquest, y molt avants si hem de dar credit als teólechs modèrns que ja consenten en que sigan épocas ilimitadas los bíblichs sis dias de la creació.

També sab l' heretje malehit que en lo cel hi han estrelles, y entre aquestas es pays inmensos; donchs per qué no pot estar l' *Infern* colocat en alguna de las primeras ó en los segons?

Pero no, que las estrelles han estat creadas pera engalanar los límits dels cels é iluminar la nit de la Terra, segons las divinas revelacions; y los espays son transparents y coneixem ja fins lo més

divisible átomo que conté sa incoercible massa...

De manera que no queda lloch abont col·locar aquesta gran bola, dich, aquesta gran obra de Deu feta pera càstich del seu ofensor!...

¡Ah! infelissos que no creyéu ¡estéu perduts!

Veniu, veniame aquí á desenganyar-vos.

Cert es que alguns ascètics escriptors han confessat que lo determinar ab completa exactitut lo punt qu' aquell lloch de càstich ocupa es cosa bastant dificultosa, puig que no 's pot assegurar si está col·locat en algun punt de la terra ó en qualsevol dels molts astres ó planetas y cert que hi han hagut també teòlechs que s' han atrevit á dir: que no s' havia pogut determinar encara si 'l foch aquell era un foch material ó si aquesta paraula «Infern» venia á esser una «metàfora empleada per Deu pera voler expressar un gran sufriment moral.»

Pero dels qu' aixís parlen, no cal pas ocuparsen, puig que al f. sabem que son uns quants infelissos contaminats de las modernas filosofias y que morirán com los réprobos. Afortunadament son poch y encare liberalisats.

Perá penetrarnos de la verdadera paraula de fé sobre tan delicat punt, no habém pas d' escoltarlos á 'n aquestos heresiats que van desmor. Sent lo camí de la decadencia de la fé á mida que 's proposan adaptar aquesta als continuats descubriments de la Ciéncia; no habém d' escoltarlos á 'n aquestos, no, per cert, puig del contrari, perdriam la fé irremissiblement, y al perdre la fé...—¡Pare perdoneume! —lora com si perdessim... ¡ay!... no sé qué.

¡Sabéu donchs abont habéu de dirigir-vos y á quins teniu d' escoltar? Are vos ho indicaré.

Registréu lo Catecisme del infalible Concili de Trento y llegiréu: «La existencia del foch-corporal del Infern es en lo centro de la terra, in medio terra.»

Busquéu á St. Tomás d' Aquino lo qual agarrantse ab la etimologia de la paraula *internus* (sota de la terra ó en un lloch interior: á ella) deixa sentat com conseqüència indiscutible, absoluta, que «lo siti que ocupa 'l tal foch es lo centro del mon.»

Y, sense allunyarvos tant, acudiu al venerabilissim pare de la iglesia Sant Alfons Maria de Ligori, una de las mes esplendidas *humaneras* de la Teología; lo quin vos assegura que «en lo fondo de la terra es ahoit col·locá Deu aquells horrorosos abismes.»

¡No ho veyéu, caríssims germans, no ho veyéu!...

¡Cóm que no!

¡Ah! es que voliau sapiguer algo dels teòlechs dels sigle XIX...

Sí, sí, també puch deixarvos plenament complascuts en aquesta exigéncia.

Llegiu donchs á Monsenyor de Segur.

Aquest s' aferra molt mes fort que 'ls

anteriors—que aquesta trepa en sab molt d' aferrarse,— y s' apodera del *suplus terrenum* de la Escritura quan se refereix aquesta al lloch qu' ocupan los réprobos y parla d' algun' altra metàfora empleada en lo Nou Testament; y ben amarrat per aquestos caps acaba per dir que «existen totas las probabilitats de que l' Infern es al centro de la terra y en aquell mateix lloch, que nos representan los teòlechs com un immens oceá de foch, sofre y betum.»

¡Haurán sigut suficientes pera convéncens, oh heretjes escòols, las *infusas* autoritats que m' hi escarrasat en citarvos!

¡Que no, dihéu!

Donchs bé; altres y altres datos vaig á presentarvos, que vos han de fer veure la veritat mes clara que jamay s' haja ofert; probas palmarias anó á rebre que han de fer inclinar vostra obstinada testa confesantvos creyents, á pesar de vostra imprudent contumacia, de la realitat de la existencia de un Infern y no moral solzament, no; sino materialissim, rabiós y carregat de monstruos y dimonis negres, visibles y palpables y de totas las eynas apropiat per produhir la mes infinita varietat de torments als malehits de Deu y de la terra.

Llegiu, donchs, infelissos obtusos de cervell, llegiu.

(Seguirá)

COSAS DEL MON

REFRANS AB ACCIÓ

I

Polítich de oposició que per l' afany de medrar nova forma plantegar vol per salvar la nació; y quan arriba al turro deixa anar lo mot de sobre, aquest ab gran soert obra puig res mes no 's dedgheix, sino que ab afany complex que 'l promette no fa gòber.

II

La Candelaria Fabré cotias accions de carred, son marit, xambé y humil passá 'l bodega li deixó fe, lo fust per cent dihen que un amic cobrafó de, y aixís tots junte sans cap gred á un credit millon se abonah, y á lo que dihen respònd que més mira, ligató més.

Lo ruch Josep, lo polítich posicó fortissim, lo polítich que gredá Somet, molt gred y lo mes pobre que una dita, s' em á sa societat, que l' ha fet té, no obstant, pero po ocupat té, gred que injustament de gred, puig Josep, no obstant, y el va aciar carred.

Quan era rúch, lo polítich y té un naupó, lo polítich lo polítich, dino y bona totes.

avuy que ja res no es seu no li presta sino empenya; que aixís la experiencia ensónya á que tinguem per abont, que sobre 'l arbor nascat tothom al mon hi fa llenya.

V

Donya Rosa Carmanyola ricas joyas va acceptá, que unánis li regalá lo rich Serafi Guardiola; creyent que així la consola, altres cosas de interés demanarli s' ha permés, que dona, sens que res diga, puig qui presta á dar se obliga y no 's dona res per res.

VI

Altres refrans ab acció voldria aquí presentar mes fora molt criticar á la pública opinió; y encare que á algun li podria molt servir no faria corretgir als demés pariantos fort, porque no hi ha pitjor sort que aquell que no vol sentir.

TRAMONTANA

Las corts s' han convertit en un galliner.

Cada sessió es un espectacle conciliador entre fusionistas y esquerrans.

Pero á pesar de totas las batussas parlamentarias, los empleats fusionistas están tan aterrats al turro, que no hi ha Deu que 'ls fassi deixar la tallada.

Los esquerrans prou dihen en sos periódichs que «se anuncian las dimisiones de tots los empleats fusionistas» y 'l gòber anyadeix que «admetrá á l' acte tantas quantas se 'n presentin;» igual que si 'ls diguessin *llucia* á 'n aquestos empleats sense cor que may se veuen tips.

Y mentrestant los patrioters esquerrans están que bufan al veure que 'ls altres no deixan la menjadora.

¡Pobrets! Y rabó que no 'ls falta.

¡Ahont s' es vist guanyar la mà esquerra y seguir anant á sobre los dits de la dreta? N' hi ha per tirar lo barret al foch.

Veus' aquí, donchs, los motius de las rahons.

La política espanyola may arriba al cor.

Entra pe 'ls peus, s' enfila cap amunt, y sempre s' detura en lo ventrell, que 'n fa centro de operacions.

Per aixó lo patriotisme polítich-espanyol está sempre á la altura de una fartanosa.

Are resulta que 'l sanyor Pep Orellas es mes esquerrá que la mateixa esquerra que l' ha parit.

¡Pobres fusionistas!

Se arriba cap gred tothom ne fa llenya.

Los periódichs *La Union Democrática* de Alicante, y *La Bandera Tricolor* de Aranda de Duero, han sigut denunciats tots dos per haverse atrevit á publicar algun párrafo del manifest d' en Zorrilla.

Y 'ls periódichs ministerials diyet que no te res de particular lo tal manifest!

Donchs dignu, senyors governants, que llavors las denuncias deuenh ferse... pe 'l gust de recrearshi mirant com esconyan periodistas.

¡Magnífica distracció!

.. ..

Lo fiscal demana vuyt anys y un dia de presiri, costas y 500 pessetas de multa á un redactor de *La Voz del Orden Público*.

Ara dignu vostés mateixos si no hi ha mols lladres de camí ral que no son condemnats á tanta pena.

Donchs á Espanya es preferible ser lladre que periodista de oposició.

Donchs la missió civilisadora dels nostres governs... se pert de vista.

.. ..

Un suscriptor de Vilanova se 'ns queixa dihent que en lo banch de aquella vila, al cambiar bitllets per moneda, segons qui, li fan pagar mes ó menos ó gens.

Home, aixó ray, si no 'ls hi cambian be al banch cambihils á la cadira.

Nosaltres estém curats de totes aquestas trajerias, porque no coneixém mes bitllets que 'ls del porch de Sant Antoni.

També se 'ns queixa 'l mateix senyor de que l' Ajuntament obligui á tots los propietaris á fer las áceras y ell no fassi las que li tocan devant dels quartels ni empayti per res á las iglesias, que tampoch cumpleixen las ordenansas municipals en aquest cas.

¡Válgam Deu y qu' es ignocentó aquest bon home!

¡Y donchs qué s' ha pensat! Que pot ser se creu que 'ls rectors y 'ls arcaldes son com las personas... particulars!

Home, home; á veure si encara li donarán entened de posar la sabata al balcó!

.. ..

Lo senyor Administrador principal de correus de nostra ciutat ha tingut á be remetre la llista de tots los empleats de la Administració á son cárrech.

Agrahim la deferencia.

.. ..

Dos mil cent son los penats que han rebut indult ab motiu de la inauguració de la presó-modelo.

Es inútil dir que entre ells no hi ha cap periodista.

.. ..

A Ripoll hi ha un curanderó conegut per *Tamborella*, amich íntim é inseparable de mossen Nyola, reverent del poble, que visitant una noya atacada d'enfermetat nerviosa, ha dit qu' estava embruixada, y fins ha senyalat á sa madrastra com autora de la bruixeria.

Fa ja algun temps que cada dia lleguen los mala esperits per cbraria, movent gran escándol.

Si las autoritats cuydessin un xich mes de perseguir aquestos embaucadors, no fora fícil se donguessen cassos com lo de Castellterol, ahont se matá una infelís velleita tenintla per bruixa.

¡Pendrán ara algunas disposicions contra 'l curanderó de Ripoll!

Veurém.

.. ..

Si 's dongués la rarsa de que algun mortal duptés del inmillorable servey dels ferrocarrils espanyols, allá 'n va una mostra inductible que copiem de un periódich de Jerez:

«El jueves hubo necesidad de arrojar en la estacion del ferrocarril del Mediodía de de Madrid, cuarenta gallinas y un carro cargado de pavos, capones y otras varias aves que se habian muerto de hambre por hallarse allí detenidas hace varios dias.»

Y pobret del que s' atrevís á reclamar á las empresas.

No estranyaria que anés á parar á presiri.

Com si fos un periodista.

.. ..

Un diputat de la majoria ha dit en plena sessió de cort, que la situació actual tindria de resoladres ¡¡á bofetadas!!

¡Bravo!

Y lo que 'ns divertirém encara ab aquestas cort y ab aquestos diputats!

.. ..

Los possibilistas del Hospitalet de Llobregat serveixen per tot.

En son cassino y lloch de reunions del Comité fan ball cada diumenje, y com no tenen gayre gent á consecuencia de la competencia que 's fa un' altra societat *ballinera*, van de casa en casa, com qui busca vots, á buscar balladors y balladoras, oferintlos mes ventajias que quan gobiern en Castelar, si van á ballar ab ells.

En aquesta feyna, segons nos dihen, s' hi distingeixen un parell de *pollos* de uns 50 anys, membres del comité.

Lo possibilisme es ¡la mar!

Per tot tenen recursos...

Sino que moitas vegadas lo tret los surt, per la culata.

Com en lo ball del Hospitalet.

.. ..

Hem llegit en varios periódichs que 'ls tribunals han condemnat á mort al editor responsable de *Le Droit Social*, per los escrits publicats en aquest periódich.

A ser com aixó, fóra una infamia que deshonraria per sempre mes á la República francesa, y més que 'ls liberals aparlessin la vida d' ella ab asco.

La veritat se 's resisteix á arduho.

L' Ajuntament d' Alcoy ha nomenat una comissió pera discutir respecte al decret del Sr. Mores sobre la qüestió social y la classe obrera.

Y cuánts treballadors dirian que figuran en dita comissió.

Cap, ni un.

Atvocats, metjes, escrivans, banquers, periodistas y presidents de societats politicas y un católich, son los encarregats de informar al Ajuntament d' Alcoy sobre las necessitats de la classe obrera.

Igual que si á mi me demanessen informes dels habitants de la lluna.

Bou camí pera acreditar lo tal decret.

.. ..

A Tarragona están millor que volen d' ensa que tenen municipals.

Be es veritat que 'ls robos se succeixen com avans, pero en cambi los jugadors... de morra son activament perseguits per las tabernas y fins se 'ls fa pagar multas.

Ademés sembla que la situació esquerana ha determinat allí tal excés de libertat, que 'ls establiments públichs se fan tancar á las deu en punt de la nit.

Vaja, que entre aixó y la plassa de toros, no sembla sino que s' hagin proposat fer tornar Tarragona á principis de sigle. Espavileuvos, tarragonins, als que 'us volen fer anar en darrera.

ARA Y AVANS

(LENTATA)

Per mes que ab llantos, crits y gemoche, molts dignu pestes del temps novell; jo diré sempre, que 'ls passats temps eran encara molt mes dolents.

L' ambició d' ara ralla en extrem, alguns be dihen, mes jo 'ls diré, que Adán y Eva, sent del mon rey, molt mes encara volian ser.

«L' amor al proxim ja no existeix,» fent molts proclambos, dia certa gent; quan ja en los librichs y rancs temps Caim mataca son germá Abel.

Qu' eran del poble pare los reys hi ha qu' se recorda, pero sabem, que Neron y altres galifarides, eran del poble... ¡pares crudels!

Que ara lo vicí triufant se veu, molts plora-mocas dihen també, quan Roma y Grecia ja en antich temps del vicí esclavas se varen ser.

Tinch las arelles fetas mal-bé de tan sentir de ab alta veu, que la gent d' ara n' es una gent, que fa pels quartos tots los papers;

mes també Judas, (que segons crech, anys fa que balla dins del infern,) lo gran estrofa, per pochi diners fins se va vendre... ¡Jo fill de Deu!

De ser dolenta gran fama te la gent del dia, quan may veym herxota, ni bruxas d' estrany poder, ni cap dimoni groch, ni vermill.

L' home fantáich, drogo y beneyt, que fent la vida de penitent al mon cassava mes mal que be, qu' era un sant, deya l' antiga gent;

ara ab justicia, sant solé dihen al home digne, que ab bona intente, seguint la noble humana ley se sacrifica sola per fer be.

També 's diu que ara hi ha poca fé y en temps per sempre passat... (amen) ja 'l Sant Ofici feya 'l seu fet cremant heretjes á tort y á dret.

Avans la gloria n' era no mes pels que 's mataven per fe 'l valent; avuy la gloria també adquireix lo qui al mor dona mes grans inventas.

Que 'ls joves d' ara son una pillata, que no 's agrada treballar gens, diu mes d' un gueto panat y sech que ha perdut pobret memoria y dents;

ja no 's recorda que 'l seu temps per viure gracios y no fer res, se feyan freres joves y vells, se feyan deixantne tots los tallers.

Per mes que ab llantos crits y gemoche dignu mil pestes del temps novell; jo diré sempre, que 'ls passats temps eran encara, molt mes dolents.

Francisco LLENAS

* Fa alguns dies que una dona de Sans va tenir lo mal gust de anarse á confessar.
 Se agenolla davant de la casilla dels burrots celestials, y 'l cabo de guardia li pregunta:

—Quánt temps fa que no ha anat á confessar?

—Dos anys.

—Com s'entent! ¡Mala cristiana! ¡Ave María puríssima! ¡Ahont's es vist dos anys sense confessarse! (Tot això á crits).

Y continuá lo reverent punxa sarrias:

—Que potser tampoch va á missa vostel?

—Sí pare.

—Y no n'ha perdut cap ab tot aquest temps?

—Sí pare, algunas.

—Poca vervonyas, mala cristiana, judia; etc., etc., fugi d'aquí.

Y ab escandol mes que regular continuá insultant á n' aquella ovella mitj esgarriada, tancantli per fi la portella de la gabia dels pecats.

Llavors la ovella mitj esgarriada va esgarriarse del tot, puig la penitenta va aixecarse y va jurar per tots los sants y dimonis haguts y per haber, que may mes faria la bestiesa de anar á confessarse.

Per aquí deurian comensar totes las donas, y s'estolvirian molts entrobanchs.

...

Algun capellá de Valencia va buscant esquiuols pera ocupar una fábrica que hi ha huelga.

Lo nostre clero serveix per tot... lo dolent.

...

Un predicador ha dit desde la trona á Castellon que hi ha tres clases de ciencias: útil, necessaria y perniciosas.

Igual que tres clases de catòlichs: Richs, ruchs y ruchs.

...

A Girona 'l pare Martorell predicá contra la Mascota, y efectivament... lo teatro s'omplia cada dia.

A mí no me la pintan.

Això son convenis entre 'ls predicadors y las empresas.

Uns y altres volen far quartos, y 's valen d'aquesta mena d'anuncis.

Que may fallan.

...

Segons nos escriuhen de Sabadell, lo novenari de ánimas que va celebrarse allí tará cosa de un mes, va acabar com lo roman de la arcora:

Predicava un frate mauresá, y veient que no tenia concurrencia, debia recordarse de alló dels jesuítas á Sant Martí, y va anunciar que predicaria sobre las noyas (pasta, ferro) y sobre 'ls joves condemnats per anar á las casas de NOYAS DE CINCH LLETRES.

A tais anuncis la iglesia se aná omplint, habenthi molts joves y noyas (no sabem si gayres de las de cinch lletres que deya 'l predicador), y com un dia va comensar á insultar lo representant del Esperit Sant al jove que hi habia á la iglesia, dirigitse especialment á un grupo, los aludits contestaren, replicá 'l predicador, se armá xibarri, sortí 'l vicari á repartir bolets y 's trobá de prompte ab una pluja del mateix fruyt; crida algú ¡foch á la iglesia! lo remat, ja prou esporuguit, comensá espantarse y á fugir, y... tururut dotze horas: empentas, trepitjadas, caygudas, sustos, gemechs, esglays, xisalets, etc., etc.

y aquí dió fn el sainete perdonad sus muchas faltas.

...

L'altre dia lo rector de San Joan Llorens, igual que un manobre que 's deixés lo cávech, va descuydarse la estola per dir missa, y á mitja funció 'l escolá tingué d'anar á buscar l'eyna sagrada.

Un dupte: ¡Ja la perdrian per bona al cel la part de missa dita sense estola!

A mí 'm sembla que deuria ferlos l'efecte de mitja peia falsa.

...

A Reus han fet una campana que, segons nos escriuhen, pesava uns quinze quintars menos de lo tractat.

Sens dupte 'l fabricant debia llegir que una de Mallorca va aumentar lo pes al benehirla, y va reñarse d'això.

Dígali tonto.

...

Lo rector de Puigvert de Agramunt, ademés de sos oficis de missayre y curandero, ara se dedica á la cria de animals, fentlos pastorat en propietat que no son d'ell.

¡Oh sapientíssim rector! Te has dedicat á lo mes digne de la teva reverencia; á cuydar animals de llana.

Tos teligresos están d'enhonorabona.

...

Ais rectors de Sant Boy y de Cornellá sembla que se 'ls ha entrevesat al coll lo nom de Amadeo, puig que si en un bateig se solicita tal nom per una criatura mouhen un xibarri, y 's coxjan posantli Carlos per tercer nom.

A grans mais grans remeys.

No batejant en las iglesias quedava tot això curat.

Y á propòsit del rector de Cornellá. Es de lo mes bragas de la classe.

Te tal tirria al mestre de la escola laica del poble, que fins quan lo veu per un carrer se gira y torna á girarse mirantse com un gat á la rata, que fins fa riure als velhins.

Pobret! veient que las excomunions no hi han valgut, puig cada dia aumentan mes los deixebles, deu desijar ferahí á pinyas.

...

EPIGRAMAS

Volent viatjar á caball una senyora molt grassa, pesantli 'l greix cas massa montaba, pro ab molt treball. Un senyor complimentós va anar corrent á ajudarla y després ell de mostrarla, satisfet, va toçá 'l dia.

A un amic que per aliech te una pesca llarga expressa molt grossuda, jo 'l ha dich: —Amich, tens molt bona pesca.

PIRELL DEL CARRELL

XARADA

A la quarta tinc un tres que sempre 'n fa molt de mal, los primers n' es vocal, ma segona de bosth n' es, algun tot sol 'l poeta, quan está de bon humor, donchs, ruma aqui lector, tan sols per una estoneta.

RICH NARAY

GEROGLIFICH

L
X
E E
C

CAROLINA DESPREYAT

SOLUCIONS

À LAS CARORIAS DEL NUMERO PASSAT

ANAGRAMA: — Maltos. Amant. Maudt. Mantó.
 GEROGLIFICH: — Per jayos los capellans.

CORRESPONDENCIA

Verbigraçes: De lo qu' envia aprofitarem la sinonimia y 'l geroqlifich.—Un Barcelonés: Lo sonet es defectuós. Las estrofas molt bé.—Cicell y Gualleja: No anira bastant.—S. G.: De tot lo qu' envia no serveix mes que la segona xarada. La carta es molt llarga y bastant difosa.—A. Sabarri: Anira algo del segon enviu.—F. G.: Per aprofitar sa poesia te de corregirte bastant. Veurem.—Pucich Salinas: Res aprofita.—J. Arnan: No fia son epigrama.—J. Turis: Es massa incorreçte.—Macor: Home de Deu, això no son pas versos!—Garcia d' Esparragueras: No filan prou.—Mes de Abrió: Lo mateix li dich, auero.—Pep de la Nau: Idem.—Ruch Nayrat: No anira bastant de lo que envia.—Un que camonera: Posarem, arregladet, alguna cosa.—J. Bonell: Igualment de lo de voste.—J. C. (Sallent): Anira.—J. Bayas: Son article necessants mitjas solas y talons. Ja mitjavem d'anonarslo, veiaquí.—F. G. H.: Fa descuidada y molt incorreçte.—Pere Casanier: Camonera: Son quadro de costums está bastant bé, y anira aixis que 's puga.—Cabanera: Allò seu no axala de fer prou lo pes. Veurem.—M. Rocanegra: Anira Das partits. Lo Turro no 't hem rebut.—Tul le Tul le: No 's pot aprofitar res.—Pastanaga: Los seus versos li acreditari son pseudo-nim.—A. B. y D.: La poesia no fia. De la noticia gracia.—A. G.: A sa poesia n' hi falta molt poch per ser aprofitable.—Un Mauresá: A la seva n' hi falta molt per arribar á dolenta.—S. B. y Jauca: No serveix.—Noy de la Estació: No aprofitas res.—Q. Ross: Anira.—Tomás Jordá: Mirarem si podrém aprofitarte algun.—M. Gardó: Posarem la poesia Infantes y l' epigrama.—Collet de Ross: No pot anar.—Trencaclosas: De tot lo qu' envia no aprofita ni un llorell.—Amar sock: Lo begut á rortó no deu deixar escriure bé.—F. de Palomós: No serveix.—Catalanes desperat: Ne aprofitarem bastant.—Federico Huet: La direcció que demana es viriato, l.—Jul. No la.—Garciga: Anira á son temps, adobat.—Toni Gray: Son escrits son dignes de un pallasso.—A tots los que' han enviat noticias, gracias.